

==== Brije trikrat na mesec. ====

Brivco stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**

☛ **Brivca** dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, St. Petru in Pragerskem po 6 nvč. ☛

Kedaj bo konec te igre?

Slovan, stresi raz sebe te otročaje in pokaži svojo moč!! —

Jezična Polonca.

XVIII.

Zdej nej pa še kdo reče, de je v Iblan' kej Slovencev; nobenega ni, de bote vedli. Če ne verjamite, pa pejte pogledat na tisto hišo, k' ji pravijo, de je »justična palača,« bote pa vidli, de ni nobenega Slovenca v Iblan. Vsa je v fanah al zastavah — namreč tista velika hiša — sam slovenska zastave ni nikjer. Zdej saj človek ve, per čem de je in po čem je žmaht. Pa tisti slovenske slavnost' v Iblan', k' jih je zdej tolk' vse res? Ni ne, sama laž, same pretveze, de b' potem kdo mislil, de je v Iblan' kej Slovencev. Pa mislite, de so bli tist' Tržačan', k' so iz Trsta peršli, res Slovenci? Ne dejte se no farbat', tud' tist' ni res. Pa pravijo, de imajo slovensko godbo v Iblan'. Sej ni res, sej

PODLISTEK.

Grajščak Miha.

„Po oglasih v „Brivcu.“, dne 20. oktobra 1900. l.“

Grajščak Miha pl. Jezen je sedel nekega pomladanskega dne žalostne duše in veselega srea v gostilni pri »Lipi« ali pri »Zlatem krležu« v Gorici. To je stara narodna gostilna, znana vsakemu Slovencu, ki obiskuje Gorico, v kateri se dobiva vedno dobra in snažna postrežba o poludne in na večer. — Vozniki imajo na razpolago tudi hleve za konje... Ko si je torej naš Miha v ti gostilni privezal svojo žalovito dušo s pošteno domačo kapljico, dal si je prnesti $\frac{1}{8}$ l. finega brinjevca, ki ga je kuhal Peter Šmid, žganjekuh v Selcih nad Škofjelo; liter stane 2 kr. 40 st. borovničevac pa 2 kr. 80 st. Trgovci seveda da imajo 10% popusta! —

— Kmalu se je širil po debelem Mihovem obrazu zadovoljen smeh. Zapalil si je pipo, pljunil 2 ali 3 krat in začel razmišlje-

godba iz not igra, kdo je pa še kdaj slišal, de so note slovenske? Jaz že ne, kak drug pa tud ne. Pa tist' Štajere', k so se undan s eugam perpeljal' v Iblano, mislite, de so tist' Slovenc'? Bodite no pametni, k' ni vse skep nič res. Sej še sami ne vedo kaj de so prav za prav, pa čjo potem drug' vedet', de so Slovenc' Štajere' so pa nič družga, kakor smo mi Krajac', k na Kranjskem živimo, in tist' Tržačan', ki v Trstu prebivajo. Slovenc pa ni nobeden. Pa če b' tud bli Slovenc' — ko pa niso! — kaj b' jim pa pomagal' to? Prov nič! Pa mislite, de je to slovenski jezik, v katerem pišemo? Tud' to ni res. To je kranjska špraha, ste zastopil', l' dje božji, kranjska špraha, ne slovenski jezik. Jezik se ugrizne, špraha se pa nemore. Koker imamo Kranje' svojo kranjsko špraho, glih tako imajo Štajero' svojo štajersko špraho in tist', ki so okol'. Trsta, tržačansko špraho al' belj po nobelj ročen' terstinarsko špraho. Potem pa čjo tist' ldje, k' se štulijo za Slovence, kam naprej prit'. Če je la kej neumnost na svet' tok' je to. Take l' di b' moral' naj pred med norec poslat, de b' do ta prave pamet' peršli, de niso Slovenc', ampak kej družga. Toko pa mislijo, de so Slovence', zato pa nikol' nič ne dosežejo. Če men' kdo cel dan in celo noč na ušesa trob', de smo Slovenci, k to špraho govorimo jest mu ne verjamem na nobeno vižo. — Če b' bli Slovenc' res na svet', b' pa tud' imel' svoje svetnike v nebesih. Pa mislite, de imajo katerega? Prov nobenega.

vatí o svoji bodoči sreči! — Ko ga je pa ravno pod komolecem ena bolha vjedla, spomnil se je Nežike, svoje Nežike!

Sedaj je začel misliti na svojo Nežiko! — V duhu si je slikal svojo srečo na stran' tega svojega solnea, svoje lune, svoje Neže! — Kako lepo vrejeno stanovanje bo imel! Pohišstvo kupi pri Antonu Černigoju, tovarnaju v Solkanu in Gorici; ta mož da ima tudi svojo zalogo v Trstu; ulica Piazza vecchia št. 1. na desni strani cerkve sv. Petra...

Kaj pa ko bi ne bila s tem njegova Nežika zadovoljna? A? Kaj potem! Babe so babe! — Najboljši da skoči on sam do Nežike, do Trsta tako ni daleč...

— Družega dne je bil v Trstu! Da bi se malo okrepčal je šel v krčmo g. Antona Babiča, v ulici S. Marco št. 6. Tu se dobi vedno pristno istrsko črno in palm. črno in belo vino...

Ko je dal želodec, kar je želodčevega je šel h krojaču J. Vičiču, v ulici S.

To je po moj' pamet', k' vem, dobro de sem le Kranjica, čist' prov, Če Slovencev ni — in jih tud' ni! — kje bojo pa potem svetnike vzeli? De tist' k' pravijo, de so Slovenc', niso čist' per prav' pamet', se vid' že iz tega, k' svojim otrokom take imena dajejo, k' jih še v pratki ni; sam »Brivčev koledar« jih ima, to pa zato k' tud »Brivc« misli de je Slovenc' pa se zelo mot'. Vzemimo na pergliho le en sam ime, »Janez«. Mislite, de ima »Brivc« »Janez«? Kaj še, »Ivan« ima, »Ivan evangelist«, »Ivan Nepomuk«. Kdo je včasih vedel za »Ivana«! »Johan« smo rekli vsakemu, k večjem' »Janez« n. pr. »kranjski Janez pa gorenjska Mina.« »Johan«, to se saj lepo sliši, belj za ušesa je pa »Ivan« to je čist' novo, zato pat' ko neumno.

Polonca.

kuharea v Iblan,
per cneh starih ldeh.

Stotnik in prostak.

Stotnik: (prostaku, kateri je med vajo na lipi stal namesto, da bi šel na stražo:)

»Ali niste prisegli zvestobo cesarju na suhem in na vodi.«

Prostak: »Da gospod stotnik, prisegel sem zvestobo na suhem in na vodi na lipi pa ne.«

Maurizio št. 11. II. nadst. ki dela moške obleke vsake vrste v popolno zadovoljnost! Tu si je dal napraviti lepo, novo črno obleko, da bi se bolj dopadal svoji Neži. — Prisedši v novi obleki k Neži, poljubil jo je, kakor se to prisopodobi bogatemu grajščaku... Nežika je postala vsa rdeča ali ne od jeze, ampak od sramežljivosti... To se je jako dopalo našemu grajščaku!

»Veš, draga Neža, po kaj sem prišel?«
Prišel sem te prašat ali bi šla z menoj k sv. Jakobu.

»Prav rada, mi bodeš pokazal slovensko šolo in don Antonija.«

Ko sta si ogledala razno, udarita jo po ulici Industria, da bi šla k Loydu. Koj pod železnim mostom stopita v gostilno k Martinu Marcu na kozarec Vipavca. »Jaz sem menila, da v Trstu ne pijete dobrega vina, to je kaj dobro.« — Mare je v tem prinesel na poskušanje še istersko in dalmatinsko.

Moja roža.

...Ni daleč od tukaj. Na koncu vasi
Ta krasni, ta čarobni vrtec stoji;
Ob vrtecu tem pa poteček šumlja,
Podnožje mu umiva vodica hladna.

Prekrasen da, čaroben vrtec je ta!
Povsod se enacega najti ne da...
Vse tukaj dobiš: od zelenih peres
Cvetice nedolžne do bujnih dreves.

Na klopici mali v vrtecu tem
Počiva devica — luč bajna očem...
Dan slednji je tu vse lepote ta cvet:
Tu sama kraljuje ne mara za svet...

Tu prvič sem videl jo mimo ko pot
Me proč je peljala, ah, delec od tod!
Ko vzrl sem obličje to milo za hip
Se ustavil, obstal sem ko mramornat kip...

A zopet zavem se in spregovorim:
»Daj dekle, daj cvetko mi nežno v spomin.
Dokaz do imel bom, da gledal sem te,
Da niso to bile le sanje sladkè«....

Se deva približa mi tiho, molčè...
Nič ustnici krasni ne spregovorè...
Iz prsij izdere si rožo, v spomin
V svet da bi nosil zgubljeni jo sin...

Se trese ji roka ko dari mi jo...
V obličje mi upira nedolžno oko...
»Ah nočem to rože« proseče velim,
»Ti roža mi bodi, jaz tebe želim«...

Grajščak je obljubil, da ga bo še
obiskal in druge pripeljal, samo da bo imel
»zmeraj tako dobre vampe« kakor danes.
»Bomo videli ali bode Slovenci Slovence
podpirali — rekel je Martin.«

Ko sta se vračala od Lloyda bilo je
solnce na nebu in blato po cesti. — Za-
vila sta jo mimo sv. Andreja v mesto. Pri
Ogrski kroni sta večerjala, potem je Ne-
žika šla sama domu.

Ko se je Miha drugo jutro dvakrat
okoli svoje osi obrnil, videl je nekega
»Povža, ki je počasi slinil na svojem slince!
— potem pa je sam ne ve kako naenkrat
sedel na svojem najdebelejšem delu —

»Kaj ko bi tudi jaz sel med »Povže!«
»Kmalu potem je bil pri Antonu Škerlu,
via S. Lazaro št. 6. ki prodaja ameri-
kanske slinec! Tu je kupil enega slinec
(kolo za svojo Nežiko, za se pa ga ni
hotel kupiti, ampak je šel k Franu Bed-
nāž-u, via Ponte rosso št. 2, kjer si je
izbral krasno »Styrio!« (Slinec »Styria«

Raj.

(Zvršetek.)

Celo hiše razumejo premakniti, pa ne
kakor v Ameriki, ampak tako da vsaka
na drug kraj gleda, kakor se komu po-
ljubi. Nekateri mislijo postaviti velik zid
okoli trga kakor ga imajo Kitajci okoli
svoje dežele, ker nočejo da bi kdo prišel
pa jim o napredku slabe nasvete dajal.
Ceste in ulice so pa v takem stanju, kakor
v nobenem mestu. Ker so prebivalci skoro
sami umetniki, imajo tudi imenitne ska-
kalce, ki se na ulici vadijo skakati od ka-
mena do kamena, od skale do skale; zato
pa imajo ceste in ulice tako narejene, da
nikjer ni gladka, vrh tega pa se radi zi-
bajo kadar z vozom dirjajo kakor za stavo
ali samo le, da zamorejo u.netniško na
vozu balancirati (v ravnotežji se držati) in
kazati da ni mogoče gibčnemu človeku
pasti iz voza. Po nekaterih krajih imajo
po noči po ulicah svetilnice nažgane, pa
tukaj tega ni treba, ker so ljudje toliko
modri, da jim same modrosti kar iskre
švigajo iz sedeža pameti, ter si tako sami
svetijo pot do gostilne, še bolj pa nazaj.
Kadar pa luna posije takrat so ljudje
zelo žalostni in nečejo iz hiše iti ker so
jezni da hoče lunin svit tekmovati z raz-
svitlenim njih umom, in ker pri luninem
svitu ne bi znali še igle najti. Kadar je
kdo na smrt bolan pokličejo z travnika a le
takrat kakr čaka duša že v grlu — prepozno,
ker pravijo, če Bog ne pomaga bo pa
dohtar pomagal. Če pa kdo umrje, napolni

je ljubimec »Povža«.) Da pa ne bi razžalil
gosp. Frana Čudnega v Ljubijani, naročil
si je pri njem eno zlato uro za 10 kron,
in pa dva poročna prstena! — in mu
poslal nakaznico na »Ljub. kreditno banko«
Špitalsko ulico št. 12. — Nežkin pa svoj
slinec je poplačal s denarjem, ki ga je
vzel iz »Tržaške posojilnice in hranilnice,
registrovane zadruga z omejenim poroštvom
v ulici S. Francesco št. 2. kjer se denar
podvoji 4 krat prej nego v drugih hra-
nilnicah.

Ker pa je »Povž« vedno v nevarnosti,
— posebno pa če se ženi, spomnil se je,
da je »nepreviden vsak gospodar ki se ne
zavaruje! pri zavarovalnem društvu c.
kr. priv. Asisicurazioni generali, ki ima
5250000 založnega kapitala!!

Raje bi se bil zavaroval pri »Slaviji«
a ni dobil oglasa v Briveu, tako ni vedel
za naslov.

»Zavaruj si dom in živjenje!« zlate
besede! Beseda »dom« ga je pa spomnila

se hiša z vsakovrstnim ljudstvom; okolu
odra pa se smejejo in šale uganjajo, ker
mislijo da bo mrtvec dobre volje postal,
ter z veselim srcem ali v pekel ali v ne-
besa odpotoval. Za mrliča pa zvonijo dva
dni, vsaki dan po petkrat eno celo uro ali
pa še dalje; mislijo da je mogoče, da se
mrlič zbudi in dolgove poravnava, katere je
zapustil. Tam ljudem je treba le brati in
pisati se navaditi pa se že smejo imeno-
vati za dohtarje, profesorje, uradnike itd.,
tako zelo so modri. Kdor ima več denarja,
tisti je bolj pameten in tisti mora tudi
enkrat župan biti, ker imajo celo pamet
v žepu pri denarju. Sezidali so tudi novo
šolo. Starejši ljudje mislijo sami par let
v to čudno hišo hoditi, da vidijo kaj se
človek notri uči, ker ne verjamejo da bi
človek notri bolj moder postal kakor so že
sami. Če bodo videli da se res zamore človek
notri kaj posebno novega naučiti, na pr.,
kako se zamore še drugače kaj pri so-
sedu po noči najti, pa bodo pozneje enkrat
tudi poskusili svoje otroke tja poslati, in
sicer vsaki štirinajsti dan za eno uro. Brati
in pisati jim do zdaj ni treba učiti se, ker
so dovolj bogati da plačajo svojega je-
zičnega dohtarja Regrola, ki skoraj vsako
tožbo zgubi ker je tako bolj nobel. Tudi
na lov grejo radi in nekdo celo kebre iz
dreves strelja, da si jih za večerjo skuha,
in pa da ne bi delal preveč škode. Ptice
pevke posebno radi lovijo in njih jezike
jedo, ker mislijo da bodo boljši glas do-
bili. Ker so nekatere hiše zaradi prešte-
vilnih njih prebivalcev že pretesne pa tudi

da ima vošnjak doma, ki pušča! Zato si
je takoj res, — naročil nakoliko centov
portlandskega cementa pri Marinu Lukši
na Proseku! —

Da bo pa imel za ženitvanjsko gosto-
vanje vsega doma, naročil si je naš Miha
kave in olja pri Vekoslavu Pečenku, v
ulici Comerciale št. 11. riža in južnega
sadja pri Mihi Novaku, v ulici S. Caterina
št. 9. butiljke pa pri Jakobu Perhavcu, v
ulici Stadion št. 20. držeči se gesla. Svoji
k svojim!

Tri tedne potem se je oženil! Dva
krasna konjička, podkovana novimi pod-
kovi, ki jih je Miha kupil v Gorici, v prvi
slov. trgovini z železjem, pri Konjedcu in
Zajcu, pred nadškofijo št. 5., vlekla sta
Miho in Nežo v cerkev, in da pokaže Miha
da je res naroden, naročil se je na »Slovenko«
in na »Slavisches Echo«.

Tako so pomagali Brivčevi oglasi,
njemu do sreče!
»Povž.«

poskusijo hiše razširjati, in sicer na ta način, da se vpenjajo ob zidove od znotraj na zunan; tako dobijo hiše trebuh kakor se vsak lahko prepriča pri nekem Janezu. Če ne verjamete pa vprašajte Cigančane. Če ima eden česa preveč se mu kmalo pomaga, da ima manj in zaradi tega tudi manj skrbi, kajti bratsko si delijo, samo le izve se ne, kateri so pomagali delati. Tudi požarno brambo imajo, in kadar se hočejo vaditi gasiti, uvidijo vsakokrat da je vedno najboljša, žejo si gasiti z onim gasilnim orodjem katero se v vsaki gostilni najde. Brivea tudi ne marajo ker se bojijo da jih ne bi vrezal. Rajši se eden drugega ter ena drugo pobrijejo, kar pa nič ne pomaga, ker so vedno preveč kosmati, še celo na jeziku. Brivee! če imaš korajžo, pojdi tja in pokaži svojo umetnost, dobiš lahko priznanje. Nekdo pravi da se nikakor ne smejo tujei v te kraje privabiti, ker bi kraj preveč hvalili, in bi vsled tega prebivalci preveč domišljavi in preveč ponosni postali in ne bi več trg v lepem redu imeli. Srajce pa nosijo večidel po pol leta na sebi, ker se bojijo, da bi se pomazala ali strgala, če bi jo hoteli prevečkrat obleči in svleči.

Da, da res je, tukaj se vsak lahko mnogo koristnega nauči. Povedati ne vem več kako je temu trgu ime, pa kdor hoče ime zvedeti le naj vpraša na Trudnem.

Long.

Kako se pride do bicikla.

V Parizu je nekdo zahajal vsako jutro tja, kjer so imeli Francozi bicikliške vaje.

Tu je videl na stotine koles slonečih ob zidu.

Ko je »gavner« prišel blizu začel je zdihovati »Oh kako veselje more biti na kolesu.«

— Bi se rad naučil?

— Še kako rad. —

— To je prav lahko. —

— Verujem ali. —

— Kaj — ali. —

— Kaj, ko nimam bicikla. —

— Poskusite na mojem. —

— Ali ste uljudni. —

— Ni treba zahvale, kar usedite se.

Saj Vam pomagam. — In počasi se »lisjak« spravi na kolo, pustil se je voditi, zdrnil je parkrat na tla. — Zopet poskusil sam.

— Napravil je par metrov — Vidite — saj gre! Dovolite da stečem par korakov

— Lisjak je pritisnil močno pedale in ni ga bilo več nazaj. —

»Slovenka« je prinesla v zadnji številki interesanten članek »O vzgoji v sirotiščih.« Naj navedemo iz njega odlomek, da bodo kompetentni krogi opozorjeni na nezdrave razmere v teh zavodih:

»Kako stoji — vsaj pred nekaj leti je bilo tako — v narodnem oziru v neki dekliški sirotišnici na Slovenskem, naj pričajo ti-le podatki: V to sirotišnico dohajajo sami slovenski otroci in to po veliki večini s kmetov, ter je mej 120 in več otroci najti komaj dva nemška; pa vendar je prednica Nemka ter tako tudi več nižjih sester, ki ne znajo nič ali pa le prav malo slovenski. V tej sirotišnici se pod grehom zaukazuje, da morajo dekleta, tudi mala (!) le nemško govoriti. Ako je katera spregovorila čez dan kako slovensko besedo, mora iti zvečer k sestri prosit odpuščanja. Vse molitve morajo otroci moliti v nemškem jeziku. To pa ne od zmeraj, kajti prejšnje slovenske molitve je dala na nemški jezik prestaviti tedanja prednica še le pred kakimi šestimi leti. Ko so nekoč nekatere gojenke, ki so imele rodoljubne stariše ter so že bolj dorasle prišle v zavod, sklenile, da hočejo začeti v zavodu delovati za narodno zavednost in v to svrhu zasnovati društvo, je prednica to strogo prepovedala, češ, da bi potem mej gojenkami radi narodnosti nastale razprtije! Res smešno, a še bolj žalostno.

Vidimo torej, da redovnice v otrocih ne goje nobenega družnega čuta, razun nabožnega, a tudi tega tako nerodno, da morda nikjer ni najti tako malo prave pobožnosti, kakor navadno pri teh dekletih.

Podkrepila bi lahko vse, kar sem dosedaj navedla, z mnogimi slučajji, kakor žalostno usodo so imeli in jo imajo še bivši sirotiščne gojenke, a to bi preveč raztegnila te vrstice.

PRIDITE V ROJAN.

„Zarja“ priredi v prostorih »Konsumnega društva«, kaj interesantno veselico. — Vstopnina k veselici 20 kr., sedeži 10 kr., k plesu 20 kr., Začetek ob 5 uri pop. —

Kedor čuti za svoj narod, naj pride v Rojan, kjer se bodo producirali v petju, igri in drugi zabavi, znameniti pevci in igralci. —

Torej v Rojan!

V Ljubljani je še megla.

Da je v Ljubljani še vedno nezdravo in megleno po ulicah in na javnih shajališčih priča sledeče:

Bila je nedelja, v »Zvezdi« je igrala meščanska godba. — Veliko njih — možkih in ženskih je prišlo na promenado. A glej, kakor hitro so zaigrali prvi komad — so takoj nekateri vzeli bombaž iz žepa in mašili si ušesa. Nek Tržačan ki je bil slučajno tam, vpraša g. Kušarja, kaj pomeni ta komedija, ali ljudem v Ljubljani res tako bolijo ušesa?

»Danes igra godba, na željo klerikalne stranke, mi liberalci, ne moremo poslušati klerikalnih glasov« — se odreže. —

Drugo nedeljo je igrala ravno ista godba na vrtu Narodnega doma. Ljudstva polno, a glej ko zaigrajo prvi komad so takoj vlačili nekateri iz žepa štopo in jo gatili v uho. — Kateri se pa danes mašijo ušesa je prašal »nekdo« pri mizi sedečo gospo. — »Ja gasput dons pa imajo liberalci bando.« — Kaj ne veste. — Dovolj! No zdaj pa že vemo, da v beli Ljubljani še vedno »megla« vlada. Megla pa ni zdrava za ušesa. —

Klarinet.

Naprej „Rdeči prapor“.

Kristan je postal kar čez noč največi ljubimec »Edinosti.« Se vidi, da je stopilo nekoliko novih mož v odbor!! Predz. teden je bila kar cela Edinost njemu posvečena, kakor Piccolo nedavno temu svojemu Umbertu! — Edinost ne razume Kristanovih idej: ona trdi vedno da ima Kristan dušo na jeziku in vraga v kosteh, ter mu želi — seveda na tihem — da bi si uže enkrat iztresel dušo iz grla, katero mu je uže itak lucifer »zakaparil« in se svojim kodrastim repom poklopel. Kristan bi se hotel vspeti celo do lune, ko bi mu Edinost lestve prislomila, ali ona mu vedno to idejo izpodbija, in zakaj bi se Kristan ne jezil, posebno če mu Edinost predbaciva da je »misiionar svobodne ljubezni«, ko nima ta misijonar prav nič opraviti se »štrajkom na štacijonu!« — Česimo se, kjer nas srbi! — Sicer pa g. Kristan nikar naj ne misli, da promenimo mi naš »Naprej« njemu na voljo, n. pr.:

* * *

„Naprej „Rdeči prapor“.

Na štrajk slovenska kri,

Za blagor zvanj „zapor“

Naj Kristan govori!“

Kmet je smet! — tega principa ni mogoče izbiti iz glave našemu preljubez-

nivemu magistratu; zato je hotel zopet povišati davek ktereга bi okoličanski kmet plačeval, da bi potem magistrat tržaško smet odpravljaj! Naš dični dr. Gregorin je seveda takoj protestiral zoper to krivico, in s tem je začel svoje delovanje kakor poslanec držači se krasne narodne prislovice: »Najprej p o m e t a j pred svojim pragom....«

Sedaj bo pa dovolj za danes, in upam, da bo Brivec zadovoljen, ker sem mu to pisal na jako finem papirju, da mi ne poroče kakor zadnjič: »Dragi Povž, ne piši mi na tako debelem papirju, ker sicer se napolni prehitro moj — koš.«

V dobi balonov smo.

Grof Zeppelin je baje iznašel balon, katerega je možno voditi, kamor se hoče. Tudi mi Slovenci imamo svojega cep-elina, ki bi hotel z velikega balona doli uničiti naše narodne nasprotnike. Kaj, ko bi nam ta naš slovenski cep—elin, ki se, mimogredè bodi povedano, mnogo zanima za naš tržaški narodni dom in ki trdi, da so le tržaške lenobe, nespretneži — voditelji krivi, da tega narodnega doma še ni

— kaj bi bilo, pravim, ko bi se tržaški Slovenci obrnili do slovanskega cep-elina s prošnjo, naj se nas on usmili in nam konstruira velik — **balon**, ki bi nam nadomeščal »narodni dom«? Kako lepo bi bilo, ko bi gori v vratolomnih višavah plesali, igrali, zborovali itd! Kako fletno bi bilo to: niti vladnih komisarjev bi se nam ne trebalo bati! Saj to bi bila malenkost, napraviti potem kakih par sto malih balonov kakor venikelnje z prevažanje — nekake izvožčke po zraku — od dolaj gori in od zgoraj doli. In kaka pridobitev bi bila še le to: Slovenci bi bili enkrat **nad** Italijani, ne bi bili več inferijorno, ampak superijorno pleme!!! Ali nas razumete?! Obrnite se torej do inženjerskega slovenskega cep-elina! On edini nas more rešiti iz zadrege in njegova slava bo — cepetala na vekov veke!

Vegeterjanc.

Silvester: Od kedaj si postal zeljejedec Luka?

Luka: Dragi, od onega dne, ko mi mesar noče več dajati na puf! —

Kdo zna!

On: Ti trdiš da vse veš nekaj vendar pa ne veš. —

Ona: Kaj tacega?

On: Ali veš zakaj so ljubljanski kavarnarji podražili kavo. —

Ona: No radovedna sem!

On: Samo zato, ker je podražala cikorja.

Ona: Tako, ha, ha!

Moderni poetični kozli.

izdekadentiral: „Povž“

Šel sem k ljubici
v mraku.

Dal sem ji brilantov,
dal svoje ji sree
kipeče.....

V jutro šel sem od nje.
Neumno je bilo vse...!
Bil sem se po glavi;
tele!!

Pri zibki moje ljubice
stala sta Bog in hudič;
Bog je pridno delal,
hudič ni delal nič!
Bog ji vreže ustnice,
oj sladke, rdeče ustnice...
Lepšega stvora še nikdar
od ljubice moje on stvoril ni.
Zadovoljen je bil!

Tedaj pa pristopi hudič,
k ljubici moji hudič,
pogleda mi ljubico lepò,
pogleda mi ljubico hudò
in od hudobije gnan
dal ji je — **jezik** močan!

Kaj dela moja ljubica?
Al' spi al' jè?
Al' morda misli name....?
Nikdo ne vé!
Jaz tudi ne!

Pogledat šel sem v ulico,
oj v tisto sladko ulico,
kjer ljubica mi je domà;
domà? ha, ha!!
Strupena kri, miruj mi ti!
saj ni ljubezni več!
Pa vendar me to ne boli....
ecló mi vrlo je všeč,
da me ne mara več....
Za družga pripravlja ona vreče,
oj tisti sladke, nevedljive vreče...
kaj nimam sreče....?

Nečakin oče.

Oče: Ne gospod, ne morem privoliti Vam roke moje hčerke.

Gospod: Zakaj ne, saj se tako ljubiva

Oče: Je sicer tužna družinska tajnost pa Vam jo povem: deklica ni pri čisti pameti. —

Gospod: Neumna — pravite. — nisem opazil. V čem pa obstoji ta neumnost?

Oče: Eh, v tem, da se je ravno v Vas zaljubila. —

Telepisi

(po privatnem „Brivčevim“ čukežni.)

Rojan. 10/11. 900. Včeraj nisem gospodu županiku Jurizze pozdravil; danes mi je za kazen burja kloduk odnesla. Tvoj — »Povž«.

Trst. 9/11. 900. Na včerajšnjem shodu socialistov so se vsi zborovalci za trebih držali od sameg smeha, ko so čuli, da misli kandidirati — Kristan. mesto Brivea. —

Trst. 9/11. 900. Kristan je obljubil svojim volilem da zabrani on, da se v Avstriji ne uvede absolutizem, tudi ko bi ga imeli iz parlamenta vun vroči. (Kaj Kristana ali obsolutisem? — op. hud. st.)

Trst. 10/11. 900. Etbin misli protestirati zoper znano »lex Göess«, ker trpé radi tega zakona največ njegovi somišljeniki. (Kaj Etbinovi ali Göessovi? — op. hud. st.)

Gorica. 10/11. 900. Ravnateljem policije v nebesih (goriški oddelek) bo imenovan Dr. Gregorčič; tajnikom Cahej. V ta namen sestavljata uže sedaj »album slovenskih liberalcev.«

Dunaj. 10/11. 900. Koeber se je iztresel proti našemu privatnemu poročevalcu: ako se pokaže, da bo parlament zopet nesposoben za delo, ne preostane vladi drugega, nego da se — obesí!

Dunaj. 10/11. 900. Dunajski parlament predelajo v modernem secesionističnem stilu; povsod bo videti narisan: § 14!

Peking. 8/11. 900. Odkar je tu stari Waldersee, ni še nič novega.

Gorica. Landeslehrerverein von Görz — dopisuje tudi slovenskim strankam in uredništvom — samo nemški. Vprašamo, ali so goriški učitelji morda »internacionalni?« Ne, ker bi drugače dopisovali v deželnem jeziku! Ali se še smatrajo Avstrijce? Tudi ne. — Ker v naši konstitucionalni državi imamo § 19. oni pa so ga izbačili. Mi imamo nemškega cesarja, a vendari mamó zakone o enakopravnosti! Mi imamo nemškega namestnika, a vendar pa podrejeni mu urad vsaj v gotovih slučajih dopisuje tudi slovenski!! Goriški Landeslehrerji so pa menda že v rajhu!

Interesantna vest.

Ko se je raznesla vest po Trstu in okolici, po Krajnskem in Koroškem, po Goriškem in po Furlaniji senzacionalna vest, da izda tudi letos »Brivec« svoj koledar, počilo je vsled same te vesti ne-

koliko žalostnih ljudi vseh spolov od velikanskega, amerikskega smeha. Nadejati se je obilne naročbe od strani slavnih, slovenskih davkoplačevalcev!

DOPISI.

Iz Celja. Dragi Brivče! Dolgo Ti že nisem pisal; to pa zato ne ker sem bil na Hrvatskem. Prišel sem nazaj in kaj sem spoznal? Grozen napredek v slovenski literaturi! Ako se hočeš, dragi Brivče tega prepričati, pritrčaj si enkrat južino ter kupi namesto žemlje »Štajerca«; če se pa Oexu lepo priporočiš, dobiš ga celo zastonj. Kaj v njem novega najdeš! Človek bi mislil da je najmanj v 14. stoletju pred Kristusom. Kakor n. np.: giften, činš, štibra, da se grif ne obnuea, ali »Herr Pfarer Jakob Huber in Neumarkt hoče dobro vino kupiti (menda za »Štajercevega« urednika). Ali to ni original? Veruj mi, da ko sem ga prečital moral sem takoj iti jest »frišen kukurueprot« (po Štajercevo), da mi ni slabo prišlo. Rad bi poznal njegovega urednika. Pred kratkim se je iskal po njem »en priden kravar.«

Ne ve se, ali so potem njega izvolili za urednika ali koga.

Da se o tem bolje prepričamo poberi, kosmati mi Brivče, svoje majstrije« ter se napoti med slavne Ptujčane, poišči dotičnega urednika ter očisti ga vseh nemčurskih kosmatin.

Kocelj.

Kdo najde:

pometaća, ki bi pometal oblake;
luč, ki bi razsvetljevala pamet,
tehtnico, ki bi tehtala besede, —
žvepljenke, ki bi vnmale srca,
strojevodjo, ki bi vozil maso tega sveta.

Drugih misli.

»Dobiš ljudi, tim jasneje ko jim govoriš manj te razumejo. —

»Ko bi nekateri vedeli, kakšen nos imajo, bi ga manj vihali. —

»Kjer je treba že »avtoriteto« podpirati, je navadno že fuč. —

»Življenja cesta ima svoje tunele. —
»Kedar gre za grlo, se tudi pesimistu dopada življenje.

Miserere po orglarju.

(doni pri sv. Juriju ob Ščavnici.)

Žalostno doni po dolu,
iz stolpa zvon glasan.
Ljudstvo glasi se okolu,
kdo umrl spet je že tam?
Možjé iz fare to trdijo,
umrl nam je domačin;
Čiriču »šiling« že zvonijo,
on bo vedno nam v spomin.

Žene, vprašajo tud! može,
Res? je to resnica, kaj?:
Vendar bode mu zdaj ložje,
Bog mu večni pokoj daj!
Dvajset let se on je trudil,
v službi božji zvest je bil;
svoj' ga posla ni zamudil,
o pravem času vse storil.

(Dalje pride).

GOSTILNA

„Bon passo.“

Giuliani št. 26. (blizo slov šole.)

Ima nove lepe prostore

V nji točijo belega vipavca, črnega istrana in dalmatinca, pivo v botiljkah. Vino kapital. — Kuhinja je priskrbljena z jedačo mrzlo in gorko — Postrežba točna. — Za gostilno je igra na krogle.

Za obilni obisk se priporča,
Jože Bitežnik.

krčmar.

MARTIN MARC

priporoča našim domačinom svojo
gostilno

Pri stari perici

„ALL' ANTICA LAVANDAIA“

v ulici Industria št. 39.

pri sv. Jakobu.

Toči dobro istrsko po 40 nov.
dalmatinsko » 36 »
belo vipavsko » 40 »
Za družine ne manj od 5 lit. 4
nov. manj.

Dobi se vedno gorka in mrzla
kubinja, priskrbljena z dobri jedili.

Pezor! Pozor!
BRIVČEV KOLEDAR
 za leto 1901

izide meseca novembra.
 Stane 25 nov. (50 stotink.)
 Prinašel bode vsakovrstno gradivo
 Koledar in lepe slike.

Upravništvo.

Prva slov. zaloga pohištva
 iz odlikovanih in svetovnoznanih to-
 varn v Solkanu in Gorici

Antona Černigoj-a

se nahaja

v Trstu, Via Piazza vecchia
 (Rosario) št. 1.

(na desni strani cerkve sv. Petra).

Konkurenca nemogoča, ker je blago
 iz prve roke.

Peter Šmid,
 žganjekuh v Selcih nad Škofjeloko
 priporoča fini brinjevec liter 2 K
 40 st., borovničovec liter 2 K 80 st.
 Domač izdelek večji množini.
Trgovcem 10% popust.

I. VIČIČ, krojač
 v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste.
 Kakor si vsak naroči v popolno zado-
 voljnost.

Priporočenjuje se slovenskim krogom in
 drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

K r ě m a

Trst ulica S. Marco št. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo go-
 stilno pri sv. Jakoba, preskrbljeno vedno s prist-
 nim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim
 in belem vinom. — Dobivajo se tudi vedno
 mrzla jedila.

Udani

Ant. Babič.

MEHANIČNA DELAVNICA

TRST. - Via S. Lazzaro št. 6. - TRST
 (nasproti hiše Salem)

Antona Škerl

skladišče originalnih šivalnih strojev „Adrija“
 iz Budimpešte in velocipedov najimenitnejših
 tvornic v državi in inozemstvu.

Šivalni stroji se zagotovijo za pet let, a
 velocipedi za eno leto.

*Iskvažajo se poprave velocipedov, šivalnih strojev,
 motorjev na gas in na par itd.*

DELAVNICA ZA LESKETEČE NIKELIRANJE

Skladišče vseh podrobnostij za velocipede in šivalne stroje.

Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncev.

Razprodaje, zamenjuje, izposojuje velocipede.

Vsakovrstni popravki ali naročbe izvršujejo se točno in hitro po nizki ceni.

Pozor!!
 Kdor potrebuje izvrstni port-
 landski cement in hidravlično
 apno (Romano) prve vrste, dobi ga
 vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša
 na Proseku.
 Cene ugodne.

Gostilna
 pri Zlatem Križu

ali

pri „LIZI“, v Gorici.

Podpisani priporočuje svojo staro na-
 rodno gostilno vsakemu Slovencu ki
 obiskuje Gorico.

Dobi se vedno dobra in snažna po-
 strežba o poludne in na večer. — Vozniki
 imajo na razpolago hleve za konje. — Po-
 potniki dobe vsak čas čisto in ceno pre-
 nočišče.

Za obilni obisk se priporočuje

Ivan Katnik,

gostilničar.

ZALOGA POHIŠTVA

Rafaela Italia

TRST - Via Maleanton št 1 - TSRT
 Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in
 sprejemnice, žimnice in peresnic, ogledal
 in železnih blagajn, po cenah, da se ni
 bati konkurence.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
 Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in
 slikah. Ilustriran cenik gratis in franko
 vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali žele-
 znice brez da bi se za to kaj zaračunao.

Ljubljanska kreditna banka

v

LJUBLJANI

Špitalske ulice št. 12.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih
 papirjev, zastavnih pisem,
 srečk, novcev, valut itd.
 za najkulantnejših
 pogojev.

Posojila

na vrednostne papirje
 proti nizkim obrestim.

Zavarovanje

proti kurzni izgubi.

Promese

k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog

na vložne knjižice, na te-
 koči račun in na gira-
 conto s 4 $\frac{1}{2}$ % obrestova-
 njem od dne vloge do dne
 vzdiga.

Eskompt menjic

najkulantneje.

Borzna naročila.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250000** z alož. kapitala. *Asikuracije so znašale:*
Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**

1, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 459.000 gld.**

ČUDEN FRAN urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča **ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje.** Najnižje cene. — Najfinejša **Štiria kolesa** in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☛

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: **kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.**

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča
udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

☛ Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista. ☛

Lastnik in urednik: **Miloš Kamušič**, odgov. urednik **Ante Švara**.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja **razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine** in kolonijalno blago. Pošilja se na **debelo in drobno.**

Pošiljatve samo na **povzetjč**, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od **28 nvč.**, do **72 nvč.**
Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z želežjem Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše **štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščene, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe.** Tu dobim okove za pohštva in stavbe; **koroški acalon in Brescia jeklo, razne cimente in kmetijske stroje.**

☛ Vse po najnižjih cenah. ☛

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poročtvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

prejema hranilne nloge in obrestuje 4%
Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj
Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, dateki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	48.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. **3.212.095.10**

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 4krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno **pekarijo**. — Po streže vsaki čas s zvežim kruhom: **prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo** s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se **vseh vrst moke** — domače pečivo — sladkarije in **pristno domače maslo**. — Sprejema v peko domači kruh; vse po **nizkih cenah**. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.
Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

Generalna agencija „E. Hove“

ustanovljena 1878.

Prvi tržaški velodrom

v ulici Fabbri

FRAN BEDNAR

TRST

Ulica Ponte rosso št. 2

Velika zaloga šivalnih strojev zadnjega sistema in biciklov Cleveland Humber, Adler, Nauman in Styria.

☛ Svetovne marke. ☛

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu